

۱۱۰

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

خطبه‌های نماز جمعه ۵ آبان ماه ۱۴۰۱

سازمان مجامع قزوین

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعہ قزوین در خطبه‌های
نماز جمعه، هر هفته به صورت
الکترونیکی از طریق شبکه‌های اجتماعی
ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره‌جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی،
اهم محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

مفهوم «محسن» در قرآن کریم

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾^۱

خدای متعال به فرستاده خود، رسول گرام اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ می‌فرماید: شکیبایی بوز. هرچه صبر می‌کنی و شکیبایی می‌ورزی برای خداست. از نامهربانی‌ها و

۱. شکیبایی کن که شکیبایی تو جز به توفیق خدا نیست. بر [گمراهی و ضلالت] آنان [و کارهایی که انجام می‌دهند] اندوهگین مباش و از نیرنگی که همواره به کار می‌گیرند، دل‌تنگ مشو (نحل: ۱۲۷).

بد خلقی‌های دیگران غمگین و محزون نشو و مکرها و حيله‌ها و نیرنگ‌هایی که به کار می‌برند، باعث دل‌گیری تو نشود. در ادامه می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾^۱

برای اینکه تو چیزهایی داری که هیچ‌کس ندارد. دشمنانت هرگز از این شایستگی‌ها بهره‌ای ندارند. برای اینکه خدا همراه کسانی است که باتقوا و محسن هستند. کسانی که از خدا دور هستند چه دارند؟ همان کلام نورانی حضرت ابا عبدالله علیه السلام که در دعای عرفه با خدا این‌گونه زمزمه می‌کرد: خدایا! آن کس که تو را دارد چه ندارد و آن کس که تو را ندارد چه دارد!

معمولاً «محسن» را نیکوکار معنا می‌کنیم؛ [ولی] نیکوکار همه معنای محسن نیست. بر اساس آیات قرآن کریم «محسن» کسی است که عقیده‌ی درستی دارد:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ

۱. بی‌تردید خدا با کسانی است که پرهیزکاری پیشه کردند و کسانی که [از هر جهت] نیکوکارند (نحل: ۱۲۸).

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١﴾

چه کسی محسن تر است از آن کسی که به سوی خدا و توحید دعوت می‌کند؟ پس «محسن» یعنی کسی که عقیده ناب دارد و به خدا و دین و آخرت یقین و معرفت دارد. «محسن» کسی است که نیکو سخن می‌گوید و کار خوب انجام می‌دهد. کار خوب انجام دادن و خوش سخن بودن «فقط» بخشی از معنای «محسن» است. عقیده محکم زیربنای شخصیت کسی است که ما او را «محسن» می‌شناسیم.

امیرالمؤمنین علیه السلام درباره این آیه شریف فرمودند:

«وَإِنْ صَبَرْتُمْ وَاحْتَسَبْتُمْ وَاسْتَيْقَنْتُمْ أَنَّهُ طَالِبٌ وَتَرَكْتُمْ
وَمُدْرِكٌ أَثَارَكُمْ وَآخِذٌ بِحَقِّكُمْ وَأُقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمًا حَقًّا
﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾»^۲

بدانید که اگر واقعاً اهل صبوری و یقین باشید،

۱. کیست خوش‌گفتارتر از کسی که به سوی خدا دعوت کند و کار شایسته انجام دهد و گوید: من از تسلیم‌شدگان [در برابر فرمان‌ها و احکام خدا] هستم (فصلت: ۳۳).

۲. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، به تصحیح هدایت‌الله مسترجمی و دیگران، ج ۵۱، بیروت: دار احیاء التراث العربی، ۱۴۰۳ق، ص ۱۲۰؛ ترجمه: اگر صبور باشید، نتیجه کار را به خدا واگذارید و یقین داشته باشید که خداوند حق شما را که خورده‌اند پس می‌گیرد و آنچه از پیش فرستاده‌اید را دریافت می‌کند و حق شما را باز پس خواهد گرفت؛ به خدا قسم می‌خورم که خداوند با کسانی است که تقوا پیشه کرده‌اند و کسانی که نیکوکارند.

خدای متعال مدافع منافع شماست و آنچه دیگران می‌خواهند از شما بگیرند، خدا برایتان حفظ می‌کند. چنان‌که [خداوند] در سوره حج نیز فرمود:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴾^۱

خدا در مقابل دشمن، از کسی حمایت می‌کند که برای رضا خدا جهاد و تلاش می‌کند، بنده خداست و به دنبال تقوای الهی و خدمت به خلق خداست.

دشمنان مؤمنان از منظر قرآن کریم

۱. شیطان

این دشمنان چه کسانی هستند؟ یکی از دشمنانی که قرآن دشمنی او را بسیار به ما گوشزد و تأکید کرده است و با جدیت تمام از دشمنی او برای ما صحبت می‌کند، شیطان است:

﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ

۱. مسلماً خدا از مؤمنان دفاع می‌کند. قطعاً خدا هیچ خیانت‌کار ناسپاسی را دوست ندارد (حج: ۳۸).

لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ.^۱

شیطان دشمن شماست. دشمنی شیطان را جدی بگیرید. چنین نیست که «لعنت بر شیطان» بگوییم و تمام! کاملاً خودتان را در مقابل شیطان ببینید. گروهی از جن که همیشه برای ما قابل رؤیت نیستند، فقط آن‌ها شیطان نیستند. قرآن می‌فرماید:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.﴾^۲

بر همین اساس امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ به آمریکا گفتند: «شیطان بزرگ.» شاید ما تصور کردیم بی‌مبناست؛ ولی امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ حساب‌شده این را گفتند. قرآن نیز راجع به منافقان فرمود:

﴿وَإِذْ يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ

۱. بی‌تردید شیطان دشمن شماست؛ پس او را دشمن خود بگیرید. [او] گروهش را فقط [به این سبب به فسق و فجور] دعوت می‌کند که اهل آتش سوزان شوند (فاطر: ۶).

۲. این‌گونه برای هر پیامبری دشمنانی از شیاطین انس و جن قرار دادیم که برای فریب مردم همواره گفتاری باطل ولی به ظاهر آراسته و دلپسند به یکدیگر القاء می‌کنند. اگر پروردگارت می‌خواست چنین نمی‌کردند؛ پس آنان و آنچه را به دروغ به هم می‌بافند واگذار (انعام: ۱۱۲).

قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ.^۱

منافقی که در خدمت صهیونیست‌ها و دشمنان مردم است و در نوشتن و گفتن و فعالیت‌هایش، دائم کار او آسیب و آزار به جامعه است، او [به ظاهر] آدم ولی در حقیقت شیطان است. سوره مبارک آل عمران راجع به منافق مشخص و اسم و رسم داری به نام نعیم بن مسعود اشجعی فرمود:

﴿إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾.^۲

او شیطان جنی نبود. آدم بود. پدر و مادرش هم معلوم بود. [ولی قرآن درباره وی فرمود:] این شیطان است. شیطان دو شعبه دارد: شیطان جنی و شیطان انسی (انسانی). هرچند آن شیطان‌ها بویی از انسانیت نبرده‌اند؛ ولی شکل ظاهری آن‌ها مثل آدم‌هاست. این‌ها دشمن هستند. شیطان دائم

۱. هنگامی که با اهل ایمان دیدار می‌کنند می‌گویند: ما ایمان آوردیم. وقتی با شیطان‌هایشان [که سران شرک و کفرند] خلوت می‌گزینند می‌گویند: بدون شک ما با شما ایم. فقط [با تظاهر به ایمان] آنان را مسخره می‌کنیم (بقره: ۱۴).

۲. در حقیقت این شیطان است که دوستانش را [با شایعه‌پراکنی و گفتار وحشت‌زا، از رفتن به جهاد] می‌ترساند؛ پس اگر مؤمن هستید، از آنان نترسید و از من بترسید (آل عمران: ۱۷۵).

تلاش می‌کند که ما کار خوبی انجام ندهیم. ما تصمیم قطعی می‌گیریم که انفاق کنیم یا در ایام برداشت محصول خمس و زکات بپردازیم. از زمانی که تصمیم می‌گیریم، انگار کسی دائم در گوش ما می‌خواند تا به بهانه‌ای این کار انجام نشود. تصمیم می‌گیریم به برادر مؤمنی سلامی کنیم تا رفع کدورت شود و رفاقتمان دوباره برقرار شود. شیطان بهانه‌هایی می‌آورد و چیزهایی را به یاد ما می‌آورد که این اتفاق نیفتد. در کارهای بد هیچ کاری به ما ندارد. حتی تشویق می‌کند و سرعت می‌بخشد. گاهی هم وقتی می‌خواهیم کار خوبی بکنیم، آدم‌ها همین کارها را [با ما] می‌کنند. مثلاً خدا به ما گندم فراوان داده و می‌خواهیم زکات آن را بدهیم. فوراً جملاتی به کار می‌برند که ما را پشیمان کنند. به کسی بدهکار هستیم و می‌خواهیم [آن را] بپردازیم. هم شیطان جنی و هم شیطان‌های آدم‌نما کاری می‌کنند که ما به این موضوع اهمیت ندهیم. این‌ها هم دشمنی است. خداوند فرمود: شیطان دشمن شماست. دشمنی او را جدی بگیرید؛ وگرنه آسیب جدی به شما وارد می‌کند.

۲. یهودیان و مشرکان

دسته دیگر از دشمنان که قرآن فراوان و با شدت راجع به آن‌ها صحبت کرده است:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ
أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا
يَسْتَكْبِرُونَ﴾

شدیدترین و بدترین دشمنان شما که عداوت و دشمنی‌شان را در حق مؤمنان اعمال می‌کنند، یهودیان و مشرکان هستند. این دو دسته معمولاً به دلیل اینکه منافعشان به هم گره می‌خورد، دشمنی‌هایشان همراه هم است.

همین اتفاقاتی که الان می‌بینیم. مثلاً در موضوع تحریم، آمریکایی‌ها که همه آن‌ها با زیربنای صهیونیستی کار می‌کنند، تمام‌قد با ما دشمنی می‌کنند و دشمنی آن‌ها بسیار جدی است. می‌بینند

۱. یقیناً در کینه و دشمنی نسبت به مؤمنان، سرسخت‌ترین مردم را یهودیان و مشرکان خواهی یافت. البته نزدیک‌ترینشان را در دوستی با مؤمنان، کسانی می‌یابی که گفتند: ما نصرانی هستیم. این واقعیت برای آن است که گروهی از آنان کشیشان دانشمند و عابدان خدا ترس‌اند. آنان [در پیروی از حق] تکبر نمی‌کنند (مائده: ۸۲).

که طفل معصومی در بیمارستان است و اگر دارو به او نرسد می‌میرد؛ اما مردن او برای آن‌ها هیچ اهمیتی ندارد. می‌بینند که مردم به سختی می‌افتند و در زندگی دچار فقر و گرفتاری می‌شوند؛ اما روزبه‌روز بر تحریم‌ها دامن می‌زنند. اروپایی‌ها نیز به آن‌ها می‌پیوندند. با هم همت می‌کنند برای اینکه ملتی را از پای در بیاورند. خدا با این جدیت به ما بگوید: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا...﴾ («لَتَجِدَنَّ») یعنی با پوست و گوشت و استخوان، با همه وجودت دشمنی این‌ها را می‌چشی و می‌بینی که دشمن هستند. («أَشَدَّ النَّاسِ») یعنی شدیدترین دشمنی‌ها را در مقابل مؤمنان دارند.

۳. منافقان

دسته دیگر از دشمنان که در بیان دشمنی شیطان عرض کردم، منافقان هستند. منافقان یعنی کسانی که از همان روز اول اسلام به دنبال نقشه و نیرنگ بودند. البته در [دوران] انبیای گذشته هم رد پای آن‌ها در قرآن هست. فرق آن‌ها با کافران این بود

که کافران هیچ وقت نگفتند: ما ایمان آوردیم. اما این‌ها نزد رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ می‌آمدند و می‌گفتند: ما ایمان آوردیم. (اگر صبر و حوصله شما قدری بیشتر بود، باید در رکعت دوم نماز جمعه سوره منافقین را قرائت می‌کردیم.) خداوند در آیه اول این سوره می‌فرماید:

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾

پیغمبر ما! این منافقان نزد تو می‌آیند و می‌گویند: ما شهادت می‌دهیم که تو حتماً رسول خدا هستی. خدا که می‌داند تو رسول او هستی. اما خدا شهادت می‌دهد که این منافقان دروغ می‌گویند [که به نبوت تو ایمان دارند]. این‌ها دروغ‌گو هستند. همیشه همین‌طور بودند. دائم با یهودی‌ها سر و سر داشتند. در جبهه جنگ با پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حضور پیدا کردند؛ ولی بین خودشان علیه پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

۱. چون منافقان نزد تو آیند، می‌گویند: گواهی می‌دهیم که تو بی‌تردید فرستاده‌ی خدایی. خدا می‌داند که تو بی‌تردید فرستاده‌ی اوئی. خدا گواهی می‌دهد که یقیناً منافقان دروغ‌گویند (منافقون: ۱).

نقشه کشیدند و گفتند: وقتی به شهر برویم، ما که عزیز هستیم، این ذلیل‌ها (مسلمان) را از شهر بیرون می‌کنیم. خودشان را عزیز و مسلمانان را عزیز می‌نامیدند. چیزی به پیغمبر ندهید تا اطرافیان او بر اثر گرسنگی از اطراف پیغمبر دور شوند. چنان‌که الان شیطان‌های امروزی [مؤمنان را] تحریم می‌کنند. منافقان چنین رفتارهایی داشتند؛ بنابراین آن‌ها هم دشمن هستند.

۴. انسان‌های نالایق و دنیاپرست

نوع دیگری از دشمنان هم وجود دارند. لفظ «منافق» ممکن است درباره بعضی از آن‌ها صدق کند و درباره بعضی دیگر صدق نکند. البته بسیاری از کارمندان اداری ما متدین، عاقل، عادل و دل‌سوز مردم هستند و ما به آن‌ها احترام می‌گذاریم. اما کسانی هستند که در ادارات، از پول بیت‌المال حقوق و مزایا می‌گیرند. بعضی‌ها از این‌ها جای افراد شایسته را اشغال کرده‌اند؛ اما وقتی مردم به آن‌ها مراجعه می‌کنند، در مردم نارضایتی تولید می‌کنند. همه ما

کم‌وبیش با این دست موجودات برخورد کرده‌ایم. این‌ها هم عملاً دشمنی می‌کنند.

شاید از روی جهالت است. اگر از روی جهالت است، [باید] بفهمند که اشتباه می‌کنند. گاهی از روی غرض و مرض است. مواردی بوده که برای اینکه مردم را به جمهوری اسلامی بدبین کنند، در پیشگاه مردم بی‌ادبی می‌کنند. به عمد می‌خواهند مردم را ناراضی نگه دارند. مردم را خسته و عصبانی می‌کنند. نمک می‌خورند و نمکدان می‌شکنند. از بیت‌المال استفاده می‌کنند و به مردم و مملکت خیانت می‌کنند.

گروه دیگری هم هستند که [کارشان] عملاً همان دشمنی است. کسانی که هیچ‌چیز نداشتند؛ ولی الان ثروتشان را باید با پارو جابه‌جا کرد. با سوءاستفاده از شغلی که داشتند، میلیارد میلیارد [به چنگ آورده‌اند]. البته ممکن است کسی میلیاردی باشد؛ ولی از راه حلال به دست آورده باشد. تولید و خدمت کرده و زحمت کشیده است. خدا هم به او برکت داده است. ما با او کاری نداریم و برای این دست ثروتمندان دعا می‌کنیم.

ثروتمندانی [هستند] که دست در جیب بیت‌المال کرده‌اند. تشخیص داده‌اند که در فلان جا زمین‌های مرغوبی هست. آن زمین‌ها را تصاحب کرده‌اند و برای هر کدام از خودشان سهم مشخص کرده‌اند. زمین را به قیمت بسیار ناچیز از کشاورز گرفتند و قیمت هر قطعه از آن زمین سر به آسمان کشید. فقط برای اینکه می‌توانستند و زور آن‌ها می‌رسید. این خیانت‌ها در استان ما اتفاق افتاده است. این‌ها هم دشمن هستند و آگاهانه این کار را می‌کنند. البته دشمنی به نام دنیاطلبی و دنیاپرستی این‌ها را این‌طور بیچاره و ضایع و بنده خود کرده است. خدا را کنار گذاشتند و دنیاپرستی را [در پیش] گرفتند. به این‌ها هم باید توجه داشته باشیم؛ اما بدانیم که خدای متعال وعده داده است:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾

خدا با اهل تقواست. با کسانی است که عقیده نیکو دارند، کلام آن‌ها نیکو و اعمال آن‌ها شایسته است. همچنین خدا فرمود:

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۱

ما همه پیغمبران خودمان را نجات دادیم. همه پیغمبران با عزت زندگی کردند؛ اما دشمنان پیغمبران هرچه پول و زور هم داشتند، به ذلت کشیده شدند. سپس خداوند در ادامه می‌فرماید: هرکسی هم که مؤمن است، ما او را نجات می‌دهیم. این حق به گردن ماست که ناجی مؤمنان باشیم و مؤمنان را نجات بدهیم. دیگران می‌خواهند او را خراب کنند؛ ولی خدا نمی‌گذارد و او را نجات می‌دهد. همچنین فرمود:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْتَمَنَّا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۲

نصرت و یاری مؤمنان حقی است به گردن من. من یاور مؤمنان هستم. آن‌ها را کمک می‌کنم و نجات

۱. آنگاه پیامبران خود و کسانی را که ایمان آورده‌اند [روز نزول عذاب] می‌رهانیم، همین‌گونه بر ما فریضه و لازم است که مؤمنان را نجات دهیم (یونس: ۱۰۳).

۲. به راستی پیش از تو پیامبرانی را به سوی قومشان فرستادیم که برای آنان دلایل روشن آوردند؛ سپس ما از آنان که مرتکب گناه شدند، انتقام گرفتیم [و مؤمنان را یاری دادیم]. و یاری مؤمنان حقی بر عهده ماست (روم: ۴۷).

می‌دهم. امیدواریم همه ما کاری کنیم که خدا از ما راضی باشد. کسانی که هرچه اعتماد مردم را سوزاندند، خباثتشان بیشتر شد؛ خبیث‌تر و پلیدتر از کسانی هستند که سطل زباله به آتش می‌کشند. همه آن‌ها هم جهنمی هستند؛ چه کسی که از روی آگاهی سطل زباله به آتش می‌کشد و چه کسی که اعتماد مردم را می‌سوزاند. ولی کسی که اعتماد مردم را می‌سوزاند، جرم و جنایت او بیشتر از آن کسی است که چنین ضایعاتی به بار می‌آورد.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى عَلِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحِجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ
الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامِهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

ولادت حضرت عبدالعظیم حسنی

در روزهای آینده، ولادت حضرت عبدالعظیم حسنی را پیش رو داریم. این مرد بزرگ چهار امام را درک کرده است. ایشان مطلبی را از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در احادیث آورده است. بعضی از علما می‌فرمایند: از نظر سن و سال، بعید است که ایشان از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده باشد. شاید منظور ابوالحسن ثالث، امام هادی علیه السلام است. [البته] ((كُلُّهُمْ نَوْزٌ وَاحِدٌ)) هستند. این حدیث طولانی است. بخشی از آن حدیث را عرض می‌کنم:

رُويَ عَنْ عَبْدِ الْعَظِيمِ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرَّضَا عَلَيْهِ
السَّلَامُ قَالَ: يَا عَبْدَ الْعَظِيمِ أْبْلِغْ عَنِّي أَوْلِيَاءِي
السَّلَامَ وَقُلْ لَهُمْ أَنْ لَا يَجْعَلُوا لِلشَّيْطَانِ عَلَى
أَنْفُسِهِمْ سَبِيلًا وَمُرْهُمْ بِالصِّدْقِ فِي الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ
الْأَمَانَةِ وَمُرْهُمْ بِالسُّكُوتِ وَتَرْكِ الْجِدَالِ فِيمَا لَا

يَعْنِيهِمْ وَأَقْبَالَ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْمُزَاوَرَةَ فَإِنَّ ذَلِكَ قُرْبَةٌ إِلَيَّ.^۱

امام او را واسطه می‌کند و می‌گوید: ای عبدالعظیم حسنی، سلام مرا برسان به پیروان ما و کسانی که به ولایت ما معتقد و با ما همراه هستند. این سلام امام به ما مؤمنان ولایت‌مدار هم می‌رسد. معلوم می‌شود امام به فکر همه پیروان خود بوده است. ربطی به زمان خاص ندارد. به فرزندان ما هم این سلام می‌رسد. به شیعیان ما بگو:

«لَا يَجْعَلُوا لِلشَّيْطَانِ عَلَى أَنْفُسِهِمْ سَبِيلًا»: مبادا کاری کنید که شیطان در وجود شما راه پیدا کند. در خطبه اول، فرصت نشد بگوییم که یکی از بدترین و دشمن‌ترین دشمنان همین نفس خود ماست. در روایات [آمده است]: «أَعْدَى عَدُوِّكَ نَفْسُكَ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْكَ.»^۲ اتفاقاً اگر این نفس با ما دشمنی نکند،

۱. محمد بن محمد مفید (شیخ مفید)، الاختصاص، به تصحیح علی‌اکبر غفاری و محمود محرمی زرنجی، قم: المؤتمر العالمي للافية الشيخ المفيد، ۱۴۱۳ق، ص ۲۴۷؛ ترجمه: ای عبدالعظیم! از طرف من به دوستانم سلام برسان و به آنان بگو که شیطان را بر خود مسلط نکنند. دستور بده که راست‌گو و امانت‌پرداز باشند و دستور بده که خاموشی‌گزینند و از مجادلات بیهوده پرهیزند. به همدیگر روی آورند و به دیدار و ملاقات هم بروند؛ زیرا این کار موجب نزدیکی به من است.

۲. مسعود بن عیسی ورام، تنبیه الخواطر (مجموعه ورام)، ج ۱، قم: الفقیه، بی‌تا، ص ۵۹؛ ترجمه: دشمن‌ترین دشمن تو، نفسی است که در درون توست.

هیچ دشمنی هیچ غلطی نمی‌تواند بکند. این نفس ماست که باعث می‌شود دشمنان دیگر بتوانند کارشان را پیش ببرند. اگر نخواهیم راه پیدا کند، چه باید بکنیم؟ اوصیکم بتقوا الله و نظم امرکم:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾^۱

کسانی که اهل تقوا می‌شوند، شیطان جنی یا انسی به محض اینکه وارد می‌شود و می‌خواهد با آن‌ها ارتباط می‌گیرد، این اشخاص درک می‌کند که او شیطان است؛ چون بصیرت خدادادی است که به داد آن‌ها می‌رسد. همچنین قرآن فرمود:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوَذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

۱. مسلماً کسانی که [در برابر گناهان، معاصی و آلودگی‌های ظاهری و باطنی] تقوا ورزیده‌اند، هرگاه وسوسه‌هایی از سوی شیطان به آنان برسد، [خدا و قیامت را] یاد می‌کنند؛ پس بی‌درنگ بینا شوند [و از دام وسوسه‌هایش نجات یابند]. (اعراف: ۲۰).

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١﴾

خدا برای کافران این موقعیت را قرار نداده است که بر مؤمنان مسلط شوند. بعضی دولت‌های غرب‌زده و کسانی که خودشان را در مقابل غرب باختند، به جای اینکه شیطان را دشمن ببینند، در مقابل شیطان تعظیم می‌کردند و او را تکریم می‌نمودند. به جای اینکه آمریکا را شیطان بدانند، به‌صراحت می‌گفتند: اگر آمریکایی‌ها یک بمب بزنند و همه چیز ما را نابود کنند، ما چه می‌توانیم بکنیم! رهبر ما فرمودند: این آقا را ببرید و امکانات نظامی ما را [به او] نشان بدهید تا اخلاق او خوب شود. [او را] بردند و [توانایی‌های نظامی کشور را به او] نشان دادند. [نظر او] او تغییر کرد و قدری فهمید که چه خبر است. کسانی که آمریکا را کدخدا می‌دانستند و فکر می‌کردند باید کارشان را با کدخدا پیش ببرند،

۱. آنان که همواره حوادثی را برای شما انتظار می‌برند، اگر از سوی خدا برایتان فتح و پیروزی رسد، می‌گویند: مگر ما با شما [در میدان جنگ] نبودیم؟ [پس سهم ما را از غنایم جنگی بپردازید.] و اگر برای کافران بهره‌ای اندک [از غلبه و پیروزی] باشد، به آنان می‌گویند: آیا [ما که در میان ارتش اسلام بودیم] بر شما چیره و مسلط نبودیم؟ [ولی دیدید که از ضربه زدن به شما خودداری کردیم] و شما را [از آسیب و زیان مؤمنان] مانع می‌شدیم [پس سهم غنیمت ما را بدهید.] خدا روز قیامت میان شما داوری می‌کند؛ و خدا هرگز هیچ راه سلطه‌ای به سود کافران بر ضد مؤمنان قرار نداده است

چقدر خودشان را تحقیر کردند و چقدر به جامعه ما ضرر زدند. هیچ چیز به دست نیاوردند. فقط بازی خوردند. قرآن می‌گوید: ما این امکان را برای آنها قرار ندادیم که بر شما تسلط داشته باشند. چرا خودتان را زیر بار کسانی می‌برید که لیاقت ندارند با آنها این‌گونه رفتار کنید!

«وَمُرَّهُمْ بِالصِّدْقِ فِي الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ»: به آنها بگو که در بیان صداقت داشته باشند. چند لایه و چند رنگ نباشند. هرچه در ظاهر هستند، در باطن هم همین‌طور باشند. چنین نباشد که در ظاهر ابراز ارادت کنند؛ اما در باطن عالم دیگری داشته باشند. شیعه امام این‌گونه نیست.

«وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ»: امانت‌دار باشید. این زمین‌های کشاورزی امانت بود؛ اما برخی در باب زمین‌های کشاورزی خیانت کردند. این بیت‌المال هم امانت است؛ اما برخی خائنانه با آن برخورد می‌کنند. در هر موضوع دیگری نیز باید امانت را ادا کرد. [خداوند] در سوره نساء فرمود:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾^۱

اگر عده‌ای خیانت کردند و امانت را برای منافع خودشان بردند، به همه مؤمنان دستور می‌دهد که باید این امانت را باید برگردانید. تماشاگر مفت خوری آدم‌های هتاک غارتگر نباشید.

ولادت امام حسن عسکری علیه السلام

پس از ولادت حضرت عبدالعظیم حسنی، از نظر ترتیب تاریخی، ولادت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است. پیامی از آن حضرت نقل کنم که بهره ببریم. ایشان فرمودند:

﴿الْفَرْقُ أَنَّ شِيعَتَنَا هُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ آثَارَنَا وَيُطِيعُونَنَا فِي جَمِيعِ أَوْامِرِنَا وَنَوَاهِينَا، فَأُولَئِكَ

۱. خدا قاطعانه به شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش بازگردانید و هنگامی که میان مردم داوری می‌کنید، به عدالت داوری کنید. یقیناً [فرمان بازگرداندن امانت و عدالت در داوری] نیکو چیزی است که خدا شما را به آن موعظه می‌کند. بی‌تردید خدا همواره شنوا و بیناست (نساء: ۵۸).

[مِنْ] شِيعَتِنَا. فَأَمَّا مَنْ خَالَفَنَا فِي كَثِيرٍ مِمَّا فَرَضَهُ
 اللَّهُ عَلَيْهِ فَلْيُسْوَا مِنْ شِيعَتِنَا. ^۱

فرق بین شیعیان ما و کسانی که شیعه ما نیستند این است که شیعیان ما به دنبال آثار ما می‌گردند و کلام ما را پیدا می‌کنند، یاد می‌گیرند و عمل می‌کنند، سیره و سنت و سبک زندگی ما را می‌بینند و زندگی‌شان را با ما هماهنگ می‌کنند. شیعیان ما مطیع ما هستند و دستور ما را ترک نمی‌کنند. هرکجا دستور بدهیم این کار را بکنند و هرجا بگوییم این کار نباید [انجام] شود، حتماً از آن فاصله می‌گیرند. کسانی که در بسیاری از مسائل دینی برای فرمایش پیغمبر، امیرالمؤمنین، امام حسن و امام حسین علیهم‌السلام اهمیتی قائل نمی‌شوند، این‌ها واقعاً شیعه ما نیستند. [فقط] اسم آن‌ها شیعه است.

سالگرد شهادت شهید فهمیده

۱. (منسوب به) امام حسن عسکری علیه‌السلام، تفسیر عسکری علیه‌السلام، به تصحیح محمدباقر موحد ابطحی اصفهانی، ج ۱، قم: الامام المهدی، ۱۴۰۹ق، ص ۳۱۶؛ ترجمه: شیعیان ما کسانی هستند که از سنت‌های ما پیروی می‌نمایند و تمام اوامر و نواهی ما را اطاعت می‌کنند. اینان شیعیان ما هستند. اما کسانی که در بسیاری از چیزهایی که خداوند واجب کرده، با ما مخالفت می‌کنند از شیعیان ما نیستند.

روز نوجوان و روز بسیج دانش آموزی

شهادت شهید محمد حسین فهمیده روز نوجوان و روز بسیج دانش آموزی نام گرفته است. نوجوانان امید آینده ما هستند. جای آن‌ها در صفوف نماز جمعه قدری خالی است. بعضی از آن‌ها [به نماز جمعه] می‌آیند؛ ولی نماز جمعه باید بیشتر از این جوان‌سازی شود. بزرگانی که تشریف می‌آورند، [باید] فرزندان را هم تشویق کنند که در نماز جماعت مسجد حضور پیدا کنند و نماز جمعه، نماز جماعت و مراسم و مسائل مذهبی را جدی بگیرند. اگر فرزندان ما وارد مسجد و محافل قرآنی و مذهبی شوند، این باعث می‌شود که بیمه شوند. این هم از وظایف ماست. روز نوجوان را به عزیزانمان تبریک می‌گوییم. این‌ها بسیجیان، جوانمردان و دلاوران آینده نظام ما هستند.

سالگرد شهادت آیت‌الله قاضی طباطبایی

شهادت آیت‌الله قاضی طباطبایی، امام جمعه تبریز، اولین شهید محراب است. پیش از شهادت آیت‌الله مدنی، صدوقی، اشرفی اصفهانی و دست‌غیب، این

شخصیت بزرگوار را به شهادت رساندند. یاد ایشان را گرامی می‌داریم. با اجداد طاهرشان محشور باشند.

شهادت مردم در حرم حضرت احمد بن موسی

در آخر، موضوع بسیار اصلی و مهم، همان چیزی که دل ما را به درد آورده است، شهادت مردم بی‌دفاع در حرم حضرت احمد بن موسی در شیراز [است]. بسیار دردناک است. همه ما وقتی آن صحنه‌ها را در تلویزیون دیدیم، اشک ریختیم. کودک شش‌ساله‌ای به نام آرتین سرایداران، با پدر و مادر و برادر، خانوادگی به حرم حضرت احمد بن موسی رفتند. آن جلاد که به آنجا رفته بود، این‌ها را رگبار بست. آرتین شش‌ساله مجروح شده و در بیمارستان است. پدر و مادر و برادر او به شهادت رسیدند. تصور کنید این بچه می‌خواهد به خانه برگردد. چگونه باید این مصیبت سنگین را تحمل کند؟

این‌ها چنین جلادهایی هستند. نمی‌توان نام آدم بر آن‌ها گذاشت. کسانی که آتش افروزی می‌کنند، باید سوابق آن‌ها را ببینیم: نمرود برای اینکه حضرت

ابراهیم علیه السلام را به آتش بکشد، کوهی از هیزم جمع کرد. پس از شهادت حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام خیمه‌های آن حضرت را به آتش کشیدند و کودکان را راهی بیابان‌ها کردند. فراموش نکرده‌ایم که در زمان پیروزی انقلاب، سینما رکس آبادان را طوری به آتش کشیدند که آدم‌ها نتوانند فرار کنند و بسوزند. به خاطر منویات شومی که داشتند، سینما را به آتش کشیدند تا انقلاب و انقلابیون را به زمین بزنند. مسجد جامع کرمان قدری شبیه همین مسجد النبی علیه السلام است. قبل از پیروزی انقلاب، مسجد جامع کرمان را به آتش کشیدند و عده‌ای را به شهادت رساندند. این شیوه دشمنان است که ناجوانمرد و بی‌رحم هستند؛ اما رهبر فرزانه انقلاب مُتَلَّحاً به همه ما دل‌گرمی دادند و فرمودند: ملت عزیز و دستگاه‌های مسئول یقیناً بر توطئه خباثت‌آمیز دشمنان فائق خواهند آمد. بارها فتنه‌گران به میدان آمدند؛ اما حضور، بصیرت و آگاهی مردم فتنه‌گران را پیشیمان کرد. این بار امتحان سخت‌تر شده است. در مدرسه هم هر سال امتحان‌ها سخت‌تر می‌شود.

ما در این دانشگاه انقلاب، هر سال امتحان‌ها را پشت سر گذاشته‌ایم. الان برخلاف اول انقلاب، امتحان‌ها مثل خلق مسلمان و بنی‌صدر واضح و روشن نیست. آن‌ها خیلی ساده بود. الان پیچیده شده است. الان ممکن است کسانی هم که خیلی می‌فهمند، جایی شک و تردید کنند و بگویند: چه شد؟! اینجاست که باید بصیرت داشته باشیم تا از عهده این امتحان‌ها هم به خوبی برآییم و فتنه‌گران را سر جای خودشان بنشانیم. بسیاری فریب خورده‌اند. دستگاه قضا آن فریب خورده‌ها را متنبّه می‌کند. البته از آن‌ها هم باید [برای] خسارت‌هایی که وارد کرده‌اند [غرامت] گرفته شود. بدانند که باید هزینه فتنه‌گری را تحمل کنند. اما کسانی که لیدر هستند و راهنمایی و فتنه‌انگیزی می‌کنند، حتماً باید به نحو اشد مجازات شوند که دیگر هوس به‌آتش کشیدن حیثیت یک نظام را از سر خودشان دور کنند ان شاء الله.

دعای پایانی

پروردگارا! هر روز بر عزت، اقتدار، امنیت و آسایش
مردم ما بیفزای؛

نقشه‌های شوم فتنه‌گران را به خودشان برگردان؛
پروردگارا! مبادی فتنه که صهیونیست‌ها، آمریکایی‌ها
و هم‌پیمانان آن‌ها هستند، اضمحلال آن‌ها را سرعت
بخش؛

پروردگارا! هر روز بر عزت، اقتدار و محبوبیت رهبر
فرزانه و حکیم انقلاب ما بیفزای؛
سایه عزت و اقتدار ایشان را بر سر مسلمانان و
مستضعفان مستدام بدار؛

پروردگارا! محبت، برادری، رأفت، عطوفت و انسجام
اجتماعی را در بین مردم ما روزافزون قرار بده؛
شهدای ما، مخصوصاً شهدای عزیز فاجعه شیراز،
حرم حضرت احمد بن موسی را با شهدای کربلا و با
انبیا و اولیا علیهم‌السلام محشور بفرما؛

به همه ملت داغدار ایران، مخصوصاً به خانواده‌های
داغدار این شهیدان، صبر و اجر عنایت بفرما؛

به رهبر فرزانه انقلاب ظله که همه این مصائب متوجه
ایشان می شود، صبر و اجر عنایت بفرما؛
فرج مولا و صاحب ما را نزدیک بفرما.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

